

Arrest

nr. 340 045 van 23 januari 2026
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats(en):

1) ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

2) ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 22 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2025 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 22 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2025 (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen nr. X en X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer X.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer X.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijns staatsburger en moslim. U bent geboren op (...) 2003 in Beit Hanon te Gaza, waar u woonde tot uw vertrek uit Palestina.

U ging naar school tot net voor de humaniora. Daarna werkte u vanaf uw veertien jaar bij uw vader in zijn supermarkt. Van uw vijftien tot uw zestien leerde u ook het beroep van kapper. U werkte anderhalf jaar als kapper in Gaza.

U vertrok in ongeveer september 2021 uit Gaza omdat men u niet aanvaardde als homoseksueel persoon.

U verbleef één dag in Egypte en reisde door naar Turkije, waar u twee jaar en een half verbleef. U verbleef in Istanbul, Izmir en Bodrum. U werkte er als kapper. Bij uw eerste poging om naar Griekenland te geraken werd u aangevallen door een bende huurlingen. Ze hielden u twee dagen vast en sloegen u. Ze brachten u daarna terug naar Turkije. In Turkije hebt u vervolgens een operatie gehad aan uw blaas en teelballen omwille van de slagen. U bleef nog een maand in Turkije en probeerde daarna opnieuw via de zee over te steken naar Griekenland.

Zo reisde u uiteindelijk naar Griekenland. U verbleef ongeveer zes maanden in het opvangcentrum in Mytilini. Daar kreeg u gedurende een maand vier keer per week een behandeling omdat uw wonden na de operaties geïnfecteerd waren. Toen u het opvangcentrum verliet, ging u naar Chania, Kreta. Daar bleef u voor ongeveer vier maanden. U werkte in die periode in Chania eerst een maand in de bouw voor een Griekse werkgever. Toen uw wonden begonnen op te zwellen, ging u naar een ziekenhuis en daarna naar een privé dokter. De dokter zei dat u geen zware dingen meer mocht tillen. Daarom begon u te werken voor de eigenares van het hotel waar u verbleef genaamd hotel S. (...) vernoemd naar de eigenares S. (...). U ordende de kamers. Toen u ongeveer anderhalve maand op Kreta was, zag u voor het eerst uw paternale neven M. (...) en F. (...). Zij hadden uw geaardheid ook reeds verklikt bij uw familie in Gaza. U zag hen in Kreta voor het eerst in een restaurant. U deed alsof u hen niet zag. Wanneer u aankwam bij uw werk op een bouwwerf, waren zij daar al aan het werken. U weigerde te starten die dag. Uw neven stuurden nadien nog twee keer mensen naar het hotel waar u verbleef met valse voorwendselen. De eigenares stuurde de mensen telkens weg. U maakte geen klacht tegen uw neven in Kreta.

Na vier maanden in Kreta ging u voor één week naar Athene om uw Griekse verblijfskaart (ADET) en reispaspoort op te halen. Nadien keerde u terug naar Chania, Kreta voor enkele dagen.

Net voor u weer naar Chania, Kreta ging, leerde u een Syriër kennen genaamd A. (...). Hij vertelde dat hij werk zocht en u zei dat er werk was op Kreta. Jullie gingen samen naar Chania, Kreta. Jullie verbleven opnieuw in Hotel S. (...). Daar heeft A. (...) u aangerand. Wanneer u dit ging vertellen tegen S. (...), heeft ze A. (...) uit haar hotel gezet. Ze deed telefonisch klacht bij de politie voor u. U hebt echter niets meer van deze klacht gehoord. Drie dagen na het incident bent u rechtstreeks van Kreta naar België gegaan, omwille van bovenstaande redenen en omwille van een gebrek aan veiligheid en gezondheidszorg in Griekenland. Volgens u is het ook zeldzaam om een ander homoseksueel persoon tegen te komen in Griekenland. U vermeldt ook dat er een hoog niveau van gebruik van drank en drugs is en je kan worden bestolen in het uitgaansleven.

U kwam aan in België op 5 augustus 2023 en diende hier op 18 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Uw broer M. (...) verkreeg in België de vluchtelingenstatus (CGVS (...)) en heeft volgens uw verklaringen nu reeds de Belgische nationaliteit verworven. Uw broer S. (...) (CGVS (...)) is ook in België en zit momenteel nog in de asielprocedure.

In België verbleef u eerst zes maanden bij uw broer M. (...), nadien bij een Syriër die u in Brussel had leren kennen. Uw koffer met bezittingen, waaronder uw Griekse verblijfskaart en paspoort, werden in zijn appartement gestolen. Hij heeft u ook aangerand. U bent dit beide gaan aangeven bij de politie. Daarna verbleef u in verschillende opvangcentra.

Ongeveer vijftien dagen voor het persoonlijk onderhoud had u een onderzoek in het ziekenhuis van Sint-Niklaas betreffende uw pijn tijdens het plassen ten gevolge van de eerder ondergane slagen in Griekenland. Ze zeiden dat er geen probleem is.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: (1) een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, (2) een kopie van de eerste pagina van uw Palestijnse paspoort, (3) een kopie van de UNRWA kaart van uw familie, (4) een kopie van de eerste pagina van uw vaders paspoort, (5) een kopie van de eerste pagina van uw moeders paspoort, (6) documenten betreffende afspraken in het ziekenhuis van StPierre in Brussel, (7) een kopie van uw geboorteakte, (8) certificaten van opleidingen in België betreffende de Nederlandse taal en omgaan met stress, (9) een kopie van de oproepingsbrief van de Palestijnse politie, (10) het proces-verbaal van uw klacht in België.

Na het onderhoud mailde u nog (11) medische documenten en (12) een mail van een psycholoog door.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Initieel vertelt u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u angst en stress ervaart (CGVS, p. 2). U vertelt dat u liever alleen wil zijn en een soort fobie hebt om met andere mensen te zijn (CGVS, p. 2). U voegt toe dat u ook psychologische druk ervaart en soms druk of boos wordt (CGVS, p. 3). U verklaart dat u sinds oktober 2023 reeds ongeveer tien of elf keer met een psycholoog of dokter hierover hebt gesproken (CGVS, p. 3). De laatste keer was een maand voor het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 3). U kan overigens niet preciseren of u hebt gesproken met een dokter, psycholoog of psychiater (CGVS, p. 3). Na het persoonlijk onderhoud stuurt u een mail door van een psycholoog die stelt dat u in december 2024 een intakegesprek had met hem, maar u nooit bent komen opdagen (zie groene map, document 12). U legt dan ook geen staving stukken neer omtrent uw psychologische staat noch uw verklaarde afspraken in psychologisch verband.

Verder vertelt u dat u pijn voelt bij het plassen omwille van een gevecht met huurlingen bij aankomst in Griekenland (CGVS, p. 4-5). U hebt hieromtrent een operatie gehad in Turkije aan uw blaas een teelballen en daarna een behandeling kreeg in Griekenland (CGVS, p. 4). Nu hebt u echter opnieuw pijn aan deze wonde (CGVS, p. 4). U vertelt dat u in Sint-Niklaas naar een ziekenhuis bent gegaan waar u verteld werd dat er geen probleem is (CGVS, p. 4). U voelt echter nog steeds pijn (CGVS, p. 4-5).

Hoewel u documenten neerlegt omtrent uw medische afspraken bij de huisarts, het ziekenhuis, de tandarts, Labo Medina, blijkt uit deze documenten niet welke onderzoeken of behandelingen u hebt gekregen in België (zie groene map, document 11). De documenten spreken ook niet over het eventuele effect van deze problemen op uw capaciteiten om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud (zie groene map, 11).

Voorts was u telkens in staat om coherente verklaringen af te leggen. U gaf telkens betekenisvolle antwoorden op de vragen die u gesteld werden (CGVS, p. 1-19). Noch op het einde van het persoonlijk onderhoud, noch nadien gaf u geen opmerkingen over het verloop van het onderhoud (CGVS, p. 1-19).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst, moet worden opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegt over uw periode in Griekenland. Zo vertelt u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u slechts twee maanden en een half in Griekenland hebt verbleven (DVZ, Verklaring, vraag 33, d.d. 13/09/2023). Ook bij de politie in België stelt u dat u twee maanden in Griekenland verbleef (zie groene map, document 10). Bij het CGVS verklaart u dat zes maanden in het opvangcentrum van Mytilini was en dan ongeveer vier maanden in Kreta (CGVS, p. 12-13). Deze twee verklaringen zijn niet eensluidend, wat doet twifelen aan de geloofwaardigheid ervan. Bij de DVZ ontkende u ook dat u een internationale beschermingsstatus zou gekregen hebben (DVZ, Verklaring, vraag 23, d.d. 13/09/2023). Bij het CGVS bevestigde u dat u een status verkreeg (CGVS, p. 13). Ook deze inconsistentie draagt niet bij aan de geloofwaardigheid omtrent uw verklaringen over uw verblijf en omstandigheden ervan in Griekenland. Overigens zei u bij de DVZ dat u in Griekenland probeerde naar een dokter te gaan maar u er werd vernederd (DVZ, Bijkomende vragen M-status Griekenland, d.d. 13/09/2023). Tijdens het onderhoud op de zetel van het CGVS stelt u echter dat u op verschillende momenten medische behandeling verkreeg in Griekenland (CGVS, p. 4 en 14-15). Deze vaststellingen tonen aan dat uw geloofwaardigheid sterk in twijfel kan getrokken worden.

Bijgevolg kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan uw verklaringen betreffende uw verblijf in Griekenland en merkt het op dat u hebt getracht bepaalde elementen te verbergen die essentieel zijn om de doeltreffendheid van uw internationale bescherming te beoordelen. In dit verband herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat de bewijslast met betrekking tot uw persoonlijke situatie en de elementen die specifiek op u betrekking hebben, volledig bij u ligt.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie administratief dossier, blauwe map, Eurodac Marked Record), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 13). U diende er een verzoek om internationale bescherming in op 13 februari 2023 en op 27 maart 2023 kreeg u er een internationale beschermingsstatus (zie administratief dossier, blauwe map, Eurodac Marked Record).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve

en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; en Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf); en Verslag feitenonderzoek naar

statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op [Ambtsbericht](#)).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkmogelijkheden, gezondheidszorg en veiligheid (CGVS, p. 4, 12-15 en 17), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe geen tot eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U vertelt dat u in Griekenland enkel illegaal werk kon vinden (CGVS, p. 13 en 15), maar uit uw verklaringen blijkt niet dat u ernstige pogingen hebt ondernomen om legaal werk te vinden. Zo getuigt u niet dat u beroep hebt gedaan op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming door bij de Griekse overheid om hulp te vragen in uw zoektocht naar werk (CGVS, p. 1-19). U vertelt dat u in een restaurant in Kreta vroeg om werk (CGVS, p. 13). Dit getuigt niet van een ernstige poging in uw zoektocht naar werk. Bovendien vertrok u uit Griekenland ongeveer enkele dagen nadat u uw verblijfskaart en reispaspoort had ontvangen (CGVS, p. 13). Uw pogingen om in Griekenland een bestaan uit te bouwen, kunnen dan ook allerminst worden bestempeld als ernstig. U slaagt er daarmee bovendien niet in aan te tonen dat u in Griekenland geen beroep kon doen op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in uw zoektocht naar werk, noch dat u er niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. *Begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten*, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaatgeneraal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u niet wordt geconfronteerd met een medische of psychische kwetsbaarheid, die negatieve gevolgen zou hebben op uw zelfredzaamheid of autonomie.

U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud psychische problemen te ondervinden door de problemen die u in Griekenland kende en door de situatie van uw familie in Gaza (CGVS, p. 2-4). In België zou u reeds tien of elf afspraken bij de psycholoog hebben gehad (CGVS, p. 2-5). U legt echter geen documenten neer waaruit uw psychische kwetsbaarheid blijkt, hoewel dit u wel werd gevraagd (CGVS, p. 2-3). U legt enkel een mail neer van een psycholoog die stelt dat u in december 2024 een intakegesprek had met hem, maar u nooit bent komen opdagen (zie groene map, document 12). U legt dan ook geen staving stukken neer omtrent uw psychologische staat, noch over een al dan niet vereiste opvolging (zie groene map, 12). Evenmin kan uit dit document een ernstige kwetsbaarheid worden afgeleid, integendeel, het feit dat u niet kwam opdagen (hoewel u zelf verklaart meerdere afspraken met de psycholoog gehad te hebben) ondermijnt op zich reeds de ernst en geloofwaardigheid van uw psychologische problemen.

U stelt dat u ten tijde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS pijn hebt aan een eerder behandelde wonde (CGVS, p. 4-5). U vertelt dat u in Turkije werd geopereerd en later in Griekenland een behandeling kreeg aan de geopereerde wonde die geïnfecteerd was (CGVS, p. 4-5). U vertelt dat u in het opvangcentrum van Mytilini vier keer per week gedurende een maand naar het ziekenhuis moest voor de infectie (CGVS, p. 4-5 en 14). Toen u het opvangcentrum verliet en naar Chania, Kreta ging, werd u ook behandeld door een ziekenhuis en privé dokter (CGVS, p. 14-15). De privé dokter schreef u een crème voor waardoor het beter ging (CGVS, p. 15). U betaalde deze dokter zelf (CGVS, p. 15). Zo toont u niet aan dat u voor uw medische problemen geen toegang zou hebben tot medische hulpverlening of dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming hierin niet geëerbiedigd worden, integendeel. Hieromtrent legt u enkel bevestigingen van uw afspraken in België neer met een huisarts, tandarts, ziekenhuis en labo, alsook een aanvraag van medische beeldvorming en resultaten van een onderzoek van uw bloedwaarde (zie groene map, 11). In de medische verslagen worden hoe dan ook op niet verder onderbouwde wijze geponeerd dat u nood heeft aan medische langdurige opvolging (zie groene map, 11). Zij spreken zich dan ook nergens op concrete en dienstige wijze uit over de ernst van de voormelde klachten en symptomen zoals aangegeven door u. Nergens in de desbetreffende documenten wordt aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de zelfverklaarde problemen, een volwaardig leven zouden verhinderen of invloed zouden hebben op uw mate van zelfredzaamheid of autonomie. Hieruit volgt dat uw problemen waaraan u lijdt, die niet anderszins zijn gekarakteriseerd en gedocumenteerd, niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

Kortom geeft u niet de minste aanwijzing van overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten.

Verder dient er gewezen te worden op uw uitgebreide capaciteiten met betrekking tot uw zelfredzaamheid. Zo hebt u in Griekenland reeds werk gevonden met behulp van uw netwerk (CGVS, p. 12-14) en onderdak gevonden (CGVS, p. 13). Bij de Belgische politie verklaart u overigens dat u er ook wat geld kon sparen (zie groene map, document 10, p. 3). Zoals eerder besproken, wordt u niet geconfronteerd met een medische of psychische kwetsbaarheid, die negatieve gevolgen zouden hebben op uw zelfredzaamheid of autonomie (zie boven).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where

the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. U verklaart dat u uw ADET-kaart verloren bent in België (CGVS, p. 13). U bent dit bij de politie gaan aangeven (zie groene map, 10). Wat betreft de afgifte van uw verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaatgeneraal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissarisgeneraal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie."

Het Commissariaat-generaal herinnert te dezen bovendien aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].

Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

Bovendien bevestigt het Hof in deze arresten dat het ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU naar inhoud en reikwijdte overeenstemt met artikel 3 EVRM (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 89 en Jawo, randnummer 91) en moet eraan worden herinnerd dat óók artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in zeer uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

Wat betreft de mogelijke moeilijkheden bij de afgifte of hernieuwing van een Griekse verblijfstitel (ADET) en de gevolgen hiervan, vestigt het Commissariaat-generaal de aandacht op volgende rapporten: "Country Report: Greece. Update 2023", gepubliceerd door AIDA/ECRE in juni 2024 (beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf), het "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in juni 2022 (beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>) en "Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights", gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Hierbij kan vooreerst in herinnering worden gebracht dat artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU) bepaalt dat de lidstaten zo spoedig mogelijk nadat internationale bescherming werd verleend,

aan personen met de vluchtelingenstatus een verblijfstitel verstrekken die ten minste drie jaar geldig is en kan worden verlengd, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten alsook aan personen met de subsidiaire beschermingsstatus een verlengbare verblijfstitel verstrekken die ten minste één jaar geldig is en ten minste twee jaar in geval van verlenging, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten.

Het Commissariaat-generaal betwist niet dat de landenrapporten die betrekking hebben op de globale situatie en levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland sedert enkele jaren een gelijkaardig problematisch en precair beeld beschrijven, dat mede ingegeven wordt door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en waarbij statushouders in Griekenland zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve hindernissen of complicaties die de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne) bemoeilijken.

Uit deze informatie blijkt bijvoorbeeld dat dat begunstigden van internationale bescherming bepaalde persoonlijke documenten en gegevens benodigen om in Griekenland toegang te verkrijgen tot de daar aanwezige voorzieningen, terwijl het mogelijk is dat zij hierover nooit beschikt hebben (bijvoorbeeld omdat zij Griekenland reeds verlaten hebben vóór de afgifte ervan) of niet langer beschikken (bijvoorbeeld omdat zij zich er intussen doelbewust van hebben ontdaan, of omdat de geldigheid ervan inmiddels verlopen is). Meer bepaald gaat het om een verblijfsvergunning (ADET) die wordt afgeleverd op basis van de verleende internationale beschermingsstatus (met een geldigheid van 3 jaar en hernieuwbaar voor de vluchtelingenstatus versus 1 jaar en hernieuwbaar voor de subsidiaire beschermingsstatus), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Met betrekking tot deze elementen kan verder worden vastgesteld dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden met praktische moeilijkheden op het vlak van de afgifte of vernieuwing van hun ADET, evenals wat betreft het verkrijgen van een AFM of AMKA, en dat deze situatie nog gecompliceerder kan zijn voor terugkerende statushouders. Bovendien kan uit de landeninformatie worden afgeleid dat voorgaande hindernissen gevolgen met zich mee kunnen brengen op het vlak van de toegang van begunstigden tot voorzieningen in Griekenland en dus hun mogelijkheden om in hun levensonderhoud en basisbehoeften te voorzien. Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van het AMKA en sociale bijstand, terwijl het bezit van een AFM een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, tonen zij niet aan dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

De commissaris-generaal wijst er vervolgens op dat het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat enkel uitzonderlijke omstandigheden zich verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing in hoofde van een persoon die reeds internationale bescherming in een andere EU-lidstaat geniet. Volgens het Hof is "deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid enkel bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid." Nog volgens het Hof wordt die drempel "dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling." Ook de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat er géén bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan volgens het oordeel van het Hof alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Bovendien kan op grond van het enkele feit dat de sociale

bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor zulk een behandeling, alsnog het Hof [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 84-85, 90-94 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, punten 81-82, 92-97].

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat veel personen die in Griekenland internationale bescherming genieten en naar Griekenland terugkeren, in afwachting van de afgifte of verlenging van hun ADET minder sociale rechten zullen genieten (zoals hierboven is opgemerkt) en, afhankelijk van het geval, geconfronteerd kunnen worden met onzekere en precaire situaties terwijl zij wachten op het verkrijgen van hun ADET. Dezelfde informatie toont echter niet aan dat een persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en ernaar terugkeert noodzakelijkerwijze geconfronteerd zal worden met een situatie die de door het Hof van Justitie vastgestelde uitzonderlijke drempel van ernst bereikt, zoals hierboven beschreven, en die gekenmerkt wordt door de onmogelijkheid om in zijn meest elementaire behoeften op het vlak van huisvesting, voeding en hygiëne te voorzien.

Het Commissariaat-generaal onderstreept bovendien dat een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, in afwachting van de afgifte of hernieuwing van de verblijfstitel, en zodoende zonder sociale zekerheidsnummer (AMKA), géén toegang tot kosteloze gezondheidszorgen ontzegd zal worden, op voorwaarde dat deze zich tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum wendt (zie: UNHCR Greece, Living In Greece – Access To Healthcare, en beschikbaar op <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Country Report: Greece. Update 2023, op. cit.).

Het Commissariaat-generaal is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

Hoewel de algemene rapporten met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland volgens het Commissariaat-generaal niet volstaan om a priori te besluiten dat er in hoofde van elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming aldaar sprake zou zijn van een reëel risico op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens of artikel 4 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie wegens systematische of structurele gebreken, meent de commissaris dat deze niettemin een precaire situatie schetsen waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland, evenals dat in dit verband rekening gehouden moet worden met “alle gegevens van de zaak.” Bovendien is het volgens het Commissariaat-generaal mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 89 en 93 en HvJ 16 juli 2020, C- 517/17, ECLI:EU:C:2020:579, Addis, punt 52).

Bijgevolg zijn uw individuele situatie – in het bijzonder ingeval van een bijzondere kwetsbaarheid – en uw persoonlijke ervaringen in Griekenland van essentieel belang bij de beoordeling van uw verzoek, waarbij het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kan beroepen op de internationale beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er in casu niet in geslaagd bent om genoegzaam aan te tonen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van “buitengewone omstandigheden die specifiek uzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat u bij terugzending naar de lidstaat die u reeds internationale bescherming heeft toegekend, vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.”

Het Commissariaat-generaal wijst er namelijk op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat er niet kan worden geconcludeerd dat u in Griekenland niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien. Zo hebt u in Griekenland reeds werk gevonden met behulp van uw netwerk (CGVS, p. 12-14) en onderdak gevonden (CGVS, p. 13). Bij de Belgische politie verklaart u overigens dat u er wat geld kon sparen (zie groene map, document 10, p. 3). Zoals eerder besproken, wordt u niet geconfronteerd met een medische of psychische kwetsbaarheid, die negatieve gevolgen zouden hebben op uw zelfredzaamheid of autonomie (zie boven).

In het licht van het voorgaande, en ondanks de verhoogde waakzaamheid en voorzichtigheid die aan de dag gelegd moet worden bij de beoordeling van uw verzoek, dient te worden vastgesteld dat u niet aantoonde dat u in geval van terugkeer niet in staat zal zijn om de nodige stappen te ondernemen voor de afgifte/hernieuwing van uw ADET, noch dat u in afwachting van de afgifte/hernieuwing van deze ADET noodzakelijkerwijze in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zult terechtkomen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asieliinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, op. cit., p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken in Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, op. cit., p. 14).

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u niet hebt aangetoond dat u stappen hebt ondernomen om een verlenging van uw verblijfsvergunning in Griekenland te verkrijgen (CGVS, p. 14) noch dat u derhalve geconfronteerd werd met een weigering of een onredelijke vertraging vanwege de Griekse autoriteiten.

Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet hebt aangetoond dat de bescherming van Griekenland ondoeltreffend is, noch dat de procedure voor het bekomen van een (geldige) ADET u bij terugkeer noodzakelijkerwijs zou blootstellen aan een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest (CGVS, p. 13), niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt nergens uit dat uw verblijfsvergunning verlopen is, u beweert alleen dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn (CGVS, p. 13). Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning, blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk een aanval door huurlingen bij aankomst in Griekenland (CGVS, p. 4), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een ernstig incident met een derde, namelijk de aanranding door A. (...) (CGVS, p. 10-11), moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoonde dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. U legt hier inconsistente verklaringen over af. Initieel stelt u dat u dit niet bent gaan melden bij de Griekse autoriteiten, aangezien u verklaart dat u niet wist waar u naar toe moest gaan (CGVS, p. 11). Later stelt u dat de eigenares van het hotel waarin u verbleef en waar het incident is gebeurd, de politie heeft gebeld voor u (CGVS, p. 17). Nog later stelt u dat u niet naar het politiekantoor ging om persoonlijk een klacht te maken omdat u niet wou dat het uw goede reputatie zou schaden (CGVS, p. 17). Verder, stelt u initieel dat de politie niet kwam, om daarna uw verklaring te wijzigen en te stellen dat u niet weet of de politie ter plaatse is gekomen nadien (CGVS, p. 17). U weet ook niet of ze ooit vragen hebben gesteld aan de hoteleigenares S. (...) of A. (...) hierover (CGVS, p. 17). Bijkomend hebt u geen problemen meer gehad met A. (...) na het incident (CGVS, p. 11). U bent enkel dagen na het incident overigens vertrokken uit Griekenland (CGVS, p. 11 en 17). Hoewel het CGVS betreurt dat u het slachtoffer werd van seksuele intimidatie, blijkt er uit uw verklaringen allerminst dat u geen beroep kon doen op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming, noch dat u daartoe zelf voldoende stappen hebt ondernomen.

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een ernstig incident met derden, namelijk uw neven M. (...) en F. (...) die u probeerden te intimideren (CGVS, p. 9 en 15-16), moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoonde dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. U legt hier inconsistente verklaringen over af. Initieel stelt u dat u dat ze u hebben geslagen (CGVS, p. 9). Nadien zegt u dat ze u niet daadwerkelijk hebben geslagen (CGVS, p. 16). Deze twee verklaringen zijn niet eensluidend, wat reeds doet twifelen aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Verder, hebt u een aanzienlijke periode in Chania, Kreta gewoond toen uw twee neven daar ook woonden zonder dat u problemen met hen hebt meegemaakt (CGVS, p. 16). Dit tast de geloofwaardigheid van uw problemen met hen verder aan. U stelt zonder dit aan te tonen dat de politie u niet zou kunnen helpen in het geschil met uw neven M. (...) en F. (...) (CGVS, p. 16).

Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen (CGVS, p. 17). Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland getuige was van een diefstal van een telefoon in een discotheek door mensen die drank en drugs gebruikten (CGVS, p. 17-18), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. U was namelijk zelf hiervan niet het slachtoffer (CGVS, p. 18).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén of louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Verder, kreeg uw broer M. (...) in België de vluchtelingenstatus (CGVS (...)) en heeft volgens uw verklaringen nu reeds de Belgische nationaliteit verworven (CGVS, p. 8). Het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming in België heeft géénszins automatisch tot gevolg dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u een internationale beschermingsstatus te verlenen. Elk verzoek om internationale bescherming dient integraal op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie maar niet aantoonde dat deze bescherming die u verleend werd niet langer actueel of niet toereikend zou zijn (waardoor – opnieuw – een nood aan internationale bescherming in uw hoofde zou ontstaan). Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving, noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om op hun beurt een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.

Uw broer S. (...) (CGVS (...)) is ook in België en zit momenteel nog in de asielprocedure. Omtrent dit verzoek is er nog geen beslissing genomen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw Palestijnse identiteitskaart, geboorteakte, uw paspoort, uw UNRWA familiekaart (zie administratief dossier, groene map, documenten 1, 2, 3, 7) tonen hoogstens uw nationaliteit, herkomst en identiteit aan en die worden hier niet betwist door het CGVS. De paspoorten van uw vader en moeder tonen hoogstens hun nationaliteit, herkomst en identiteit aan en die worden hier niet betwist door het CGVS (zie groene map, documenten 4 en 5).

Uw certificaten van opleiding Nederlands tonen hoogstens uw taalvaardigheden aan wat niet betwist wordt en geen betrekking op bovenstaande beoordeling aangaande uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland (zie groene map, 8). Uw medische documenten werden hierboven reeds besproken. Ook uw oproepingsbrief van de Palestijnse politie en uw proces verbaal van de Belgische politie hebben geen betrekking op bovenstaande beoordeling aangaande uw rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland (zie groene map, 9 en 10). Daarover moet worden opgemerkt dat u bij het CGVS getuigt van een Syriër die u heeft aangerand (CGVS, p. 18). In het PV is echter te lezen dat het om twee Marokkaanse en/of Algerijnse mannen ging (zie groene map, 10).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 3 en 13 EVRM, van de artikelen 4 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 48/9 en 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van “art. 2 par. 2 en 3” van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder zorgvuldigheidsplicht” en van de “principes van machtsoverschrijding”.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij een rapport van CERD (*Comité pour l'élimination de la discrimination raciale*) d.d. 24 december 2024 (bijlage 3).

3.2. Op 17 december 2025 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

3.3. Op 22 december 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ) (bijlage 1) en het rapport “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025 (bijlage 2) (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

3.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

3.4.2. De Raad duidt er vooreerst op dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die

rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet de minste toelichting geeft op welke wijze zij artikel 13 EVRM, artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikelen 23 en 39 van voormelde richtlijn 2005/85/EG, artikelen 10 en 11 van de Grondwet en de "principes van machtsoverschrijding" geschonden acht. Deze onderdelen van het middel zijn derhalve niet ontvankelijk.

3.4.3. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Initieel vertelt u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u angst en stress ervaart (CGVS, p. 2). U vertelt dat u liever alleen wil zijn en een soort fobie hebt om met andere mensen te zijn (CGVS, p. 2). U voegt toe dat u ook psychologische druk ervaart en soms druk of boos wordt (CGVS, p. 3). U verklaart dat u sinds oktober 2023 reeds ongeveer tien of elf keer met een psycholoog of dokter hierover hebt gesproken (CGVS, p. 3). De laatste keer was een maand voor het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 3). U kan overigens niet preciseren of u hebt gesproken met een dokter, psycholoog of psychiater (CGVS, p. 3). Na het persoonlijk onderhoud stuurt u een mail door van een psycholoog die stelt dat u in december 2024 een intakegesprek had met hem, maar u nooit bent komen opdagen (zie groene map, document 12). U legt dan ook geen staving stukken neer omtrent uw psychologische staat noch uw verklaarde afspraken in psychologisch verband.

Verder vertelt u dat u pijn voelt bij het plassen omwille van een gevecht met huurlingen bij aankomst in Griekenland (CGVS, p. 4-5). U hebt hieromtrent een operatie gehad in Turkije aan uw blaas een teelballen en daarna een behandeling kreeg in Griekenland (CGVS, p. 4). Nu hebt u echter opnieuw pijn aan deze wonde (CGVS, p. 4). U vertelt dat u in Sint-Niklaas naar een ziekenhuis bent gegaan waar u verteld werd dat er geen probleem is (CGVS, p. 4). U voelt echter nog steeds pijn (CGVS, p. 4-5).

Hoewel u documenten neerlegt omtrent uw medische afspraken bij de huisarts, het ziekenhuis, de tandarts, Labo Medina, blijkt uit deze documenten niet welke onderzoeken of behandelingen u hebt gekregen in België (zie groene map, document 11). De documenten spreken ook niet over het eventuele effect van deze problemen op uw capaciteiten om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud (zie groene map, 11).

Voorts was u telkens in staat om coherente verklaringen af te leggen. U gaf telkens betekenisvolle antwoorden op de vragen die u gesteld werden (CGVS, p. 1-19). Noch op het einde van het persoonlijk onderhoud, noch nadien gaf u geen opmerkingen over het verloop van het onderhoud (CGVS, p. 1-19).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. In haar verzoekschrift benadrukt zij haar psychische kwetsbaarheid alsook de pijn die zij nog steeds ondervindt aan haar eerder behandelde wonde, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan voormelde terechte en pertinente vaststellingen inzake de door haar aangehaalde medische en psychische problemen en desbetreffend bijgebrachte stukken. Evenmin legt zij bijkomende stukken neer inzake de door haar aangehaalde medische en/of psychische problemen. Hoewel verder kan worden aangenomen dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, benadrukt de Raad dat verzoekende partij evenwel tot op heden in gebreke blijft aan te tonen dat haar mentale (en/of fysieke) gezondheidstoestand van die aard en/of ernst is dat zij niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.4.4. Wat betreft verder de toekenning van de vluchtelingenstatus aan haar broer M., wijst de Raad op volgende terechte en pertinente motivering in de bestreden beslissing, die door verzoekende partij geheel ongemoeid wordt gelaten: *"Verder, kreeg uw broer M. (...) in België de vluchtelingenstatus (CGVS (...)) en heeft volgens uw verklaringen nu reeds de Belgische nationaliteit verworven (CGVS, p. 8). Het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming in België heeft géénszins automatisch tot gevolg dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u een internationale*

beschermingsstatus te verlenen. Elk verzoek om internationale bescherming dient integendeel op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie maar niet aantoonde dat deze bescherming die u verleend werd niet langer actueel of niet toereikend zou zijn (waardoor – opnieuw – een nood aan internationale bescherming in uw hoofde zou ontstaan). Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving, noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om op hun beurt een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.”

3.4.5. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

3.4.6. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 27 maart 2023 een internationale beschermingsstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning en van een reispaspoort (notities CGVS, p. 13-14; ‘Eurodac Marked Record’ d.d. 21/08/2023 (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Waar in het verzoekschrift opgeworpen wordt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten afdoende te onderzoeken of zij actueel internationale bescherming geniet in Griekenland, onderstreept de Raad dat uit voormelde gegevens afdoende blijkt dat aan verzoekende partij een internationale beschermingsstatus werd

toegekend in Griekenland. Er dient in dit verband op te worden gewezen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Derhalve komt het aan verzoekende partij zelf en niet aan verwerende partij toe om het bewijs te leveren dat verzoekende partij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

3.4.7. Wat betreft de stelling in het verzoekschrift dat er geen concrete, actuele landeninformatie inzake de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland werd toegevoegd aan het administratief dossier, benadrukt de Raad evenwel dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar meerdere (actuele) bronnen met betrekking tot de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland, waaronder het “*Country Report: Greece. Update 2023*” van AIDA/ECRE d.d. juni 2024, het rapport “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*”, van RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en het “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024. Tevens dient gewezen te worden op de actualisatie van de landeninformatie door verwerende partij per aanvullende nota.

In haar aanvullende nota bekritiseert verzoekende partij het rapport “*Aide aux migrants*”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, stellende dat de informatie in dit rapport niet (langer) correct en/of actueel is. Ter staving van haar betoog voegt zij als bijlage bij haar aanvullende nota een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ) (bijlage 1 van de aanvullende nota), waarin verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. De Raad merkt dienaangaande evenwel op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing (die dateert van vóór de publicatie van dit rapport) noch in haar aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport.

De Raad onderstreept tevens dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde rapporten en informatie aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. De Raad is dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de actuele situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming.

3.4.8. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

3.4.9. Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad erop dat deze feiten – *in casu* een aanval door

huurlingen bij aankomst in Griekenland (notities CGVS, p. 4) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

3.4.10. Verder wijst de Raad erop dat verzoekende partij inconsistente verklaringen aflegt over haar verblijf en omstandigheden in Griekenland, hetgeen haar algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze ondergraaft. In de bestreden beslissing worden hieromtrent immers volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan: *“Vooreerst, moet worden opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegt over uw periode in Griekenland. Zo vertelt u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u slechts twee maanden en een half in Griekenland hebt verbleven (DVZ, Verklaring, vraag 33, d.d. 13/09/2023). Ook bij de politie in België stelt u dat u twee maanden in Griekenland verbleef (zie groene map, document 10). Bij het CGVS verklaart u dat zes maanden in het opvangcentrum van Mytilini was en dan ongeveer vier maanden in Kreta (CGVS, p. 12-13). Deze twee verklaringen zijn niet eensluidend, wat doet twifelen aan de geloofwaardigheid ervan. Bij de DVZ ontkende u ook dat u een internationale beschermingsstatus zou gekregen hebben (DVZ, Verklaring, vraag 23, d.d. 13/09/2023). Bij het CGVS bevestigde u dat u een status verkreeg (CGVS, p. 13). Ook deze inconsistentie draagt niet bij aan de geloofwaardigheid omtrent uw verklaringen over uw verblijf en omstandigheden ervan in Griekenland. Overigens zei u bij de DVZ dat u in Griekenland probeerde naar een dokter te gaan maar u er werd vernederd (DVZ, Bijkomende vragen M-status Griekenland, d.d. 13/09/2023). Tijdens het onderhoud op de zetel van het CGVS stelt u echter dat u op verschillende momenten medische behandeling verkreeg in Griekenland (CGVS, p. 4 en 14-15). Deze vaststellingen tonen aan dat uw geloofwaardigheid sterk in twijfel kan getrokken worden.”* De Raad merkt hierbij nog op dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog voorhield in Athene te hebben verbleven alwaar zij werkte als kapper (verklaring DVZ, vraag 33), terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dan weer stelt dat zij na haar verblijf in het opvangcentrum naar Kreta ging, alwaar zij eerst werkte in de bouw en vervolgens in een hotel, en slechts gedurende een week naar Athene ging voor haar documenten (notities CCGVS, p. 13). Het feit dat verzoekende partij aldus getracht heeft bepaalde elementen te verbergen die essentieel zijn om de doeltreffendheid van haar internationale bescherming te beoordelen, doet ernstig afbreuk aan haar algemene geloofwaardigheid. De Raad benadrukt hierbij dat de bewijslast met betrekking tot haar persoonlijke situatie en de elementen die specifiek op haar betrekking hebben, volledig bij verzoekende partij ligt. Door hierover evenwel inconsistente verklaringen af te leggen, biedt zij, door eigen toedoen, geen duidelijk zicht op haar verblijf en omstandigheden in Griekenland. Ter verklaring van deze inconsistenties verwijst verzoekende partij naar haar psychische problemen, doch herhaalt de Raad dat verzoekende partij deze psychische problemen niet staaft aan de hand van enig medisch en/of psychologisch attest. Zij legde enkel een e-mail neer van een psycholoog die stelt dat zij in december 2024 een intakegesprek had met hem, maar dat zij nooit is komen opdagen (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 12). Dit stuk bevat niet de minste concrete informatie aangaande de aard en/of ernst van de door haar aangehaalde psychische problemen. Hetzelfde geldt voor de bijgebrachte bevestiging van een geplande afspraak bij een psycholoog op 18 september 2023 (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 6). Ook hieruit kunnen niet de minste conclusies getrokken worden aangaande haar psychologische gezondheidstoestand. Verzoekende partij toont dan ook niet aan dat haar cognitief vermogen dermate is aangetast dat zij niet in staat is om een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. De stelling in het verzoekschrift dat haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken achteraf niet aan haar werden voorgelezen betreft voorts een blote bewering. Hoewel verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud beweert dat haar verklaringen er niet aan haar werden voorgelezen (notities CGVS, p. 5), werden haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkens de stukken in het administratief dossier wel degelijk aan haar voorgelezen, waarna zij het verslag van haar verklaringen ter goedkeuring ondertekende (zie administratief dossier, stuk 7, map DVZ, verklaring DVZ, vragenlijst). Bovendien verklaart verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud niettemin dat haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen en dat zij de tolk goed had verstaan (notities CGVS, p. 5). Uit niets blijkt dan ook dat er zich problemen zouden hebben voorgedaan tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en/of dat haar verklaringen er verkeerd zouden zijn genoteerd. Evenmin duidt verzoekende partij op enerlei wijze aan hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling haar verklaringen op een foutieve wijze konden zijn neergeschreven. Zij toont dan ook geenszins *in concreto* aan dat haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken verkeerd zouden zijn genoteerd.

3.4.11. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat

zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terecht kwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregerende materiële deprivatie.

Zo blijkt uit haar verklaringen dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks paspoort (notities CGVS, p. 14). Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 13-14), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn.

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij moet blijken dat zij haar (afgedrukte) verblijfsdocumenten verloor – deze zouden zich hebben bevonden in haar gestolen koffer (notities CGVS, p. 13) – stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet verder komt dan ongestaafde beweringen. Tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaart zij dienaangaande dat zij in België, na een verblijf van zes maanden bij haar broer (sinds haar aankomst), gedurende een week verbleef bij een Syriër die zij in Brussel ontmoette en dat op een dag haar koffer verdwenen was, waarin onder meer haar ADET-kaart stak (notities CGVS, p. 10 en 13). Ook zou deze man haar hebben aangerand (notities CGVS, p. 10 en 18). Wanneer ze de Syriër confronteerde met de verdwenen koffer, beweerde hij hiervan niets te weten (notities CGVS, p. 10). Hierop verliet zij zijn huis en ging zij naar het opvangcentrum Klein Kasteeltje te Brussel, waarna een afspraak met de politie werd gemaakt en vervolgens een proces-verbaal werd opgesteld (notities CGVS, p. 10). Ter staving verwijst zij naar het door haar neergelegde proces-verbaal (notities CGVS, p. 18). Echter beschrijft het door haar neergelegde proces-verbaal (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 10) geheel andere feiten. Weliswaar wordt eveneens gesteld dat verzoekende partij het slachtoffer zou zijn geworden van diefstal en aanranding, doch zouden de daders twee Marokkaanse en/of Algerijnse mannen zijn geweest. Deze mannen zouden haar meegelokt hebben naar een appartement met de belofte dat ze daar kon verblijven, waar ze haar vervolgens zouden hebben aangerand en bestolen. Tevens verklaarde zij voor de politie louter dat haar iPhone, geld en portefeuille met haar Palestijnse identiteitskaart waren gestolen en maakte zij nergens gewag van een gestolen koffer. Ook over Griekse verblijfsdocumenten repte zij met geen woord. Uit het proces-verbaal (d.d.12/09/2023) blijkt tevens dat verzoekende partij aangaf op dat moment nog maar twee maanden in België te zijn, terwijl het tijdens haar persoonlijk onderhoud vermelde incident met de Syriër zou hebben plaatsgevonden ongeveer zes maanden na haar aankomst in België. Zij het volledigheidshalve nog opgemerkt dat verzoekende partij, naast een “*attest van klachtneerlegging*” d.d. 12 september 2023 dat verwijst naar voormeld proces-verbaal, tevens een “*attest van klachtneerlegging*” d.d. 24 september 2024 bijbrengt (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 10). Echter wordt hierin niet vermeld waarop de klacht betrekking heeft, noch legt verzoekende partij het desbetreffende proces-verbaal neer. De door verzoekende partij bijgebrachte stukken staven dan ook geenszins de door haar beweerde diefstal van haar Griekse verblijfsdocumenten. Verder blijkt nergens uit dat haar verblijfsvergunning verlopen zou zijn, zij beweert alleen – zonder zulks aan te tonen – dat haar afgedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn (notities CGVS, p. 13). De Raad wijst erop dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Uit de voorliggende informatie blijkt dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (zie “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA d.d. april 2025, p. 17). Verder blijkt nergens uit de voorliggende informatie dat de ongeldigheid van een afgedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Verzoekende partij verklaart geen stappen te hebben ondernomen om een dergelijk duplicaat te verkrijgen omdat ze het niet nodig heeft en het

niet wilt (notities CGVS, p. 14). Van verzoekende partij mag evenwel worden verwacht dat zij desbetreffend de nodige stappen onderneemt.

Verder verklaart verzoekende partij in Griekenland niet over een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) te hebben beschikt (zie notities CGVS, p. 14).

In verband met het AFM bemerkt de Raad evenwel dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog aanvoert dat enkel een AFM wordt gegeven indien de aanvrager een vaste verblijfplaats kan aantonen, benadrukt de Raad nog dat deze verificatie waarvan in de door haar aangebrachte informatie melding wordt gemaakt enkel geldt bij zij die voor 31 december 2020 een beschermingsverzoek hebben ingediend en niet automatisch een AFM hebben gekregen waardoor zij deze dienen aan te vragen bij de bevoegde autoriteit. Zulks geldt evenwel niet voor personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoekende partij *in casu*, die wel degelijk automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Het feit dat verzoekende partij niet in het bezit was/is van een AMKA is verder geheel te wijten aan haar eigen nalaten. Uit niets blijkt dat zij stappen ondernam om een AMKA te bekomen. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 20-22; “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 22-24; “*Country Report. Greece. Update on 2024*” gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij blijft in gebreke *in concreto* aannemelijk te maken dat het voor haar onmogelijk was/is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren.

3.4.12. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg en veiligheid tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 4, 10-17), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Vooreerst dient in dit verband gewezen te worden op de *supra* gedane vaststelling dat verzoekende partij inconsistente verklaringen aflegt over haar verblijf en omstandigheden in Griekenland. Zodoende biedt zij geen duidelijk zicht op haar persoonlijke omstandigheden en situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, dit in weerwil van de op haar rustende medewerkingsplicht.

Verder bemerkt de Raad dat verzoekende partij blijkens haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal na haar verblijf in het opvangcentrum Mytilini tot aan haar vertrek uit Griekenland onderdak vond in een hotel in Kreta, alwaar zij, na een maand in de bouw te hebben gewerkt, begon te werken voor de eigenares van het hotel en er de kamers kuiste (notities CGVS, p. 13). Omtrent de verklaring van verzoekende partij dat zij in Griekenland enkel illegaal werk kon vinden (notities CGVS, p. 13 en 15), bemerkt de Raad dat uit haar verklaringen niet blijkt dat zij ernstige pogingen heeft ondernomen om

regulier werk te vinden. Zij verklaart dat zij in een restaurant in Kreta vroeg om werk (notities CGVS, p. 13), doch blijkt nergens uit dat zij andere stappen ondernam om regulier werk te vinden. Zulks getuigt dan ook niet van een ernstige poging om regulier werk te vinden. Verder blijkt uit niets dat verzoekende partij zich wat betreft het vinden van huisvesting en/of werk op enig moment gericht heeft tot de Griekse overheid en/of (hulp)organisaties (notities CGVS, p. 1-19). Tevens dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij uit Griekenland vertrok enkele dagen nadat zij haar verblijfskaart (ADET) en reispaspoort had ontvangen (notities CGVS, p. 13). Zulks getuigt allerminst van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden.

Evenmin overtuigt verzoekende partij ervan dat zij in Griekenland geen toegang zou hebben gehad tot de gezondheidszorg. Blijkens haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal werd zij in Griekenland behandeld aan de geopereerde wonde die geïnfecteerd was (notities CGVS, p. 4-5). Tijdens haar verblijf in het opvangcentrum van Mytilini moest zij hiertoe gedurende een maand vier keer per week naar het ziekenhuis voor de infectie (notities CGVS, p. 4-5 en 14). Toen zij het opvangcentrum verliet en naar Kreta ging, werd zij ook behandeld door een ziekenhuis en privé-dokter (notities CGVS, p. 14-15). De privé-dokter schreef haar een crème voor waardoor het beter ging (notities CGVS, p. 15). Zij betaalde deze dokter zelf (notities CGVS, p. 15). Verzoekende partij toont dan ook niet aan dat haar in Griekenland de toegang tot de gezondheidszorg werd geweigerd of dat haar rechten als begunstigde van internationale bescherming hierin niet geëerbiedigd werden, integendeel.

Waar zij verder als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer zou zijn geworden van incidenten met derden, namelijk een aanranding door A. alsook intimidatie door haar neven M. en F., duidt de Raad er vooreerst op dat verzoekende partij ook in verband met deze incidenten, en de hulp die zij zou hebben gezocht, inconsistente verklaringen aflegt. Inzake de aanranding door A., stelt zij initieel dat zij dit niet is gaan melden bij de Griekse autoriteiten, aangezien zij niet zou hebben geweten waar zij naar toe moest gaan (notities CGVS, p. 11). Later stelt zij dan weer dat de eigenares van het hotel waarin zij verbleef en waar het incident is gebeurd de politie voor haar opbelde (notities CGVS, p. 17). Nadien stelt zij dat zij niet naar het politiekantoor ging om persoonlijk een klacht neer te leggen omdat zij niet wou dat het haar goede reputatie zou schaden (notities CGVS, p. 17). Verder stelt zij initieel dat de politie niet kwam, om daarna haar verklaringen te wijzigen en te stellen dat zij niet weet of de politie ter plaatse is gekomen (notities CGVS, p. 17). Ook kan zij niet zeggen of de politie ooit hierover vragen heeft gesteld aan de hoteleigenares of aan A. (notities CGVS, p. 11). Enkele dagen na het incident vertrok zij overigens uit Griekenland (notities CGVS, p. 11 en 17). Inzake de intimidatie door haar neven M. en F., stelt zij initieel dat ze haar hebben geslagen (notities CGVS, p. 9), om dan weer te verklaren dat ze haar niet daadwerkelijk hebben geslagen (notities CGVS, p. 16). Zulks ondermijnt de geloofwaardigheid van deze door haar beweerde problemen met haar neven. Ook blijkt dat zij een aanzienlijke periode in Chania (Kreta) heeft gewoond toen haar twee neven daar ook woonden zonder dat zij problemen met hen heeft meegemaakt (notities CGVS, p. 16), hetgeen de geloofwaardigheid van haar problemen met hen verder aantast. Waar zij bovendien stelt dat de politie haar niet zou kunnen helpen in het geschil met haar neven M. en F. (notities CGVS, p. 16), toont zij zulks op geen enkele manier *in concreto* aan en blijkt uit niets dat zij pogingen ondernam om hulp en/of bescherming te bekomen vanwege de Griekse autoriteiten. Verzoekende partij overtuigt er met betrekking tot deze incidenten, in zoverre hieraan al enig geloof kan worden gehecht, *quod non*, dan ook geenszins van dat zij geen beroep kon doen op haar rechten als begunstigde van internationale bescherming. Gelet op hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, hetgeen tevens impliceert dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mag van verzoekende partij evenwel worden verwacht dat zij zich voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt.

Daarnaast verklaart zij nog getuige te zijn geweest van een diefstal van een telefoon in een discotheek door mensen die drank en drugs gebruikten (notities CGVS, p. 17-18). De Raad wijst er evenwel op dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling en dat verzoekende partij hiervan niet zelf het slachtoffer was (notities CGVS, p. 18). Bovendien geldt ook voor dergelijke feiten dat van verzoekende partij verwacht mag worden dat zij zich voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde Griekse instanties. Uit niets blijkt dat zij zich desbetreffend gericht heeft tot de Griekse autoriteiten.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken is uit Griekenland, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen. Immers verkreeg zij een internationale beschermingsstatus op 27 maart 2023 en verliet zij Griekenland reeds begin augustus 2023, slechts enkele

dagen na het verkrijgen van haar verblijfsvergunning en reispaspoort (notities CGVS, p. 13; verklaring DVZ, vraag 33; 'Eurodac Marked Record' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)). Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Uit bovenstaande bevindingen in verband met haar zoektocht naar werk, huisvesting en medische hulp blijkt bovendien dat zij slechts beperkte stappen ondernomen heeft om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

3.4.13. Evenmin maakt verzoekende partij aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op de medische en psychische problemen van verzoekende partij, bemerkt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat uit de voorgelegde stukken niet kan blijken dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van medische en/of psychische problemen (en/of andere elementen) die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Omtrent de aangehaalde psychische problemen, dient te worden herhaald dat verzoekende partij geen enkel medisch en/of psychologisch attest voorlegt ter staving van haar psychische gezondheidstoestand. Zoals reeds gesteld, bevat de neergelegde e-mail van een psycholoog, waaruit louter blijkt dat zij niet kwam opdagen op een gepland intakegesprek, niet de minste concrete informatie omtrent haar psychologische staat, noch over een al dan niet vereiste opvolging (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 12). Verder bracht zij nog een loutere bevestiging van een geplande afspraak bij een psycholoog op 18 september 2023 bij (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 6), waaruit echter evenmin conclusies kunnen worden getrokken aangaande haar psychologische gezondheidstoestand. Wat betreft de pijn die zij nog steeds heeft aan een eerder behandelde wonde (notities CGVS, p. 4-5), legt zij enkel bevestigingen neer van haar afspraken in België met een huisarts, tandarts, ziekenhuis en labo, alsook een aanvraag van medische beeldvorming en resultaten van een onderzoek van haar bloedwaarde (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 6 en 11). Deze stukken spreken zich evenwel nergens op concrete en dienstige wijze uit over de ernst van de voormelde klachten en symptomen zoals aangegeven door verzoekende partij. Nergens wordt aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de zelfverklaarde problemen, een volwaardig leven zouden verhinderen of invloed zouden hebben op haar mate van zelfredzaamheid of autonomie. Ook blijkt uit niets dat verzoekende partij zware zorg en complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zou zijn. Uit de stukken omtrent haar verkeersongeval van 11 februari 2025 (doc. 10 en 11) blijkt voorts slechts dat verzoekende partij gedurende vijf dagen arbeidsongeschikt was, zonder dat enig gewag wordt gemaakt van langdurige, invaliderende verwondingen. Hoewel verder op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

In casu kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. In Gaza werkte zij bij haar vader in zijn supermarkt alsook als kapper (notities CGVS, p. 7). Zij regelde en ondernam haar reis van Gaza naar Turkije op zelfstandige wijze (notities CGVS, p. 11-12; verklaring DVZ, vraag 32). Zij bereedde zich tweeënhalf jaar in Turkije en werkte er als kapper (notities CGVS, p. 12). Vervolgens slaagde zij erin naar Griekenland te reizen. In Griekenland bekam zij een verblijfsvergunning en een reispaspoort (notities CGVS, p. 13), *i.e.* documenten die niet automatisch worden afgegeven maar waartoe de nodige administratieve procedures dienen te worden doorlopen. Zij reisde hiertoe van Kreta naar Athene, en keerde vervolgens terug naar Kreta (notities CGVS, p. 13). Verder vond zij in Griekenland werk en onderdak (notities CGVS, p. 13). Bij de Belgische politie verklaart zij overigens dat zij er ook wat geld kon sparen (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 10, p. 3). Tevens blijkt uit de door haar neergelegde stukken dat zij ook in België werk vond (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 10, attest verkeersongeval d.d. 12 februari 2025). Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een grote mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

3.4.14. Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op, wat betreft de mogelijke moeilijkheden bij de afgifte of hernieuwing van een Griekse verblijfstitel (ADET) en de gevolgen hiervan, dat, hoewel uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden met praktische moeilijkheden op het vlak van afgifte of vernieuwing van hun ADET, evenals wat betreft het verkrijgen van een AFM of AMKA, en dat deze situatie nog gecompliceerder

kan zijn voor terugkerende statushouders, waarbij voorgaande hindernissen gevolgen met zich mee kunnen brengen op het vlak van de toegang van begunstigen tot voorzieningen in Griekenland en dus hun mogelijkheden om in hun levensonderhoud en basisbehoeften te voorzien, uit het geheel van de voorliggende landeninformatie niet kan worden afgeleid dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke verdragen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Evenmin blijkt dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat veel personen die in Griekenland internationale bescherming genieten en naar Griekenland terugkeren, in afwachting van de afgifte of verlenging van hun ADET minder sociale rechten zullen genieten en, afhankelijk van het geval, geconfronteerd kunnen worden met onzekere en preciaire situaties terwijl zij wachten op het verkrijgen van hun ADET. Dezelfde informatie toont echter niet aan dat een persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en ernaar terugkeert noodzakelijkerwijze geconfronteerd zal worden met een situatie die de door het Hof van Justitie vastgestelde uitzonderlijke drempel van ernst bereikt, zoals hierboven beschreven, en die gekenmerkt wordt door de onmogelijkheid om in zijn meest elementaire behoeften op het vlak van huisvesting, voeding en hygiëne te voorzien. Het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM hangt in wezen af van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

In casu kan worden aangenomen dat verzoekende partij in staat is om in Griekenland in haar levensonderhoud te voorzien. Zoals *supra* reeds vastgesteld, bezit verzoekende partij een grote mate van zelfredzaamheid en vond zij in Griekenland *quasi* onmiddellijk nadat zij het opvangcentrum verliet werk en onderdak (notities CGVS, p. 12-14). Uit niets blijkt dat zij bij terugkeer naar Griekenland hiertoe niet opnieuw in staat zal zijn. Uit de door haar bijgebrachte stukken blijkt bovendien dat zij ook in België werk vond (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 10, attest verkeersongeval d.d. 12 februari 2025), waardoor aangenomen kan worden dat zij over enige middelen beschikt. Zoals eerder besproken, is er in hoofde van verzoekende partij evenmin sprake van een bijzondere kwetsbaarheid die belangrijke negatieve gevolgen zou hebben op haar zelfredzaamheid of autonomie (zie *supra*). Verzoekende partij toont dan ook niet aan dat zij in geval van terugkeer niet in staat zal zijn om de nodige stappen te ondernemen voor de afgifte/hernieuwing van haar ADET, noch dat zij in afwachting van de afgifte/hernieuwing van deze ADET noodzakelijkerwijze in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Zij mag in staat worden geacht om, in afwachting van de verlenging van haar Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee zij na haar terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Dient in dit kader door de Raad te worden benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende *a fortiori* niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "*buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om*".

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asieliinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het laatste AIDA-rapport te kennen dat "*the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email*" (vrije vertaling: "*de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld*") (AIDA-rapport van september 2025, p. 236). Er mag van verzoekende partij verwacht worden dat zij tijdig de nodige stappen onderneemt om haar ADET te verlengen.

Verzoekende partij toont niet aan dat zij stappen heeft ondernomen om een verlenging van haar verblijfsvergunning in Griekenland te verkrijgen (notities CGVS, p. 14), noch dat zij derhalve geconfronteerd werd met een weigering of een onredelijke verdraging vanwege de Griekse autoriteiten.

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat verzoekende partij niet heeft aangetoond dat de bescherming van Griekenland ondoeltreffend is, noch dat de procedure voor het bekomen van een (geldige) ADET haar bij terugkeer noodzakelijkerwijs zou blootstellen aan een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

3.4.15. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigen voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

3.4.16. In het verzoekschrift maakt verzoekende partij nog gewag van vijandigheid, racisme en discriminatie door de Griekse bevolking. Vooreerst stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij op geen enkele wijze staaft dat zij in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming het slachtoffer werd van vijandigheid, racisme en discriminatie. Zij brengt dienaangaande geen enkel begin van bewijs bij. Bovendien, indien dit inderdaad het geval was, bemerkt de Raad dat hieruit op zich evenmin kan blijken dat verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt te voorzien in haar meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. De informatie die blijkt uit het bijgebrachte CERD-rapport d.d. 24 december 2024 (bijlage 3 van het verzoekschrift) werpt hierop geen ander licht. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

3.4.17. Ook met een algemene verwijzing naar de werkloosheidsgraad in Griekenland toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat zij in een dergelijke situatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. De Raad kan aannemen dat het in de huidige omstandigheden moeilijk is om werk te vinden in Griekenland omwille van de economische situatie, zoals dit ook in andere Europese landen het geval kan zijn, maar uit de informatie aangebracht door de beide partijen kan niet blijken dat het daardoor absoluut onmogelijk zou zijn voor verzoekende partij om in haar levensonderhoud te voorzien.

3.4.18. In zoverre verzoekende partij in het verzoekschrift nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refoulement bestaat.

3.4.19. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

3.4.20. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

3.4.21. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1-12) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen. De door haar bijgebrachte medische stukken (docs. 6 en 11) en e-mail van een psycholoog (doc. 12) werden *supra* reeds besproken, net zoals de stukken die betrekking hebben op haar verkeersongeval in België van 11 februari 2025 (doc. 10). Op de politionele documenten inzake de door haar neergelegde klacht(en) in België (doc. 10) werd eveneens reeds ingegaan.

Haar Palestijnse identiteitskaart, haar geboorteakte, haar paspoort, haar UNRWA familiekaart, de paspoorten van haar vader en moeder en de oproepingsbrief van de Palestijnse politie (docs. 1-5 en 7 en 9) tonen hoogstens haar nationaliteit, herkomst, identiteit en familiebanden aan, *i.e.* elementen die niet ter discussie staan, alsook haar leven, problemen en de omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet en die losstaan van haar situatie in Griekenland. De certificaten van een opleiding Nederlands (doc. 8) tonen hoogstens haar taalvaardigheden aan wat niet betwist wordt en geen betrekking heeft op bovenstaande beoordeling aangaande haar rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland.

3.4.22. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing in het verzoekschrift naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

3.4.23. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

3.4.24. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT